

WATERBALLET

De bewoners hadden om een afwas-machine gevraagd, maar hij komt er niet. "Lekker makkelijk, en veel schooner dan als wij het doen," had Erik gezegd en gelijk heeft hij. Deze zogenaamde *laag niveau-bewoners* missen het organisatievermogen om de vaat van de eettafel naar de keuken te krijgen, en ze slagen er evenmin in om de borden en kopjes goed schoon te maken. De helft van het team deelt de mening van de bewoners: "Bijna iedereen heeft tegenwoordig toch een afwasmachine?" Begeleidster Heleen reageert zelfs fel. Ze werkt precies op die avonden dat Coby de afwastaak heeft. Ze botsen met elkaar, die twee. Heleen kan het geduld niet opbrengen voor Coby's gedrag. En ze steekt haar irritatie niet onder stoelen of banken: "Door die afwas kom ik voor half 9 niet aan ander werk toe," klaagt ze. "Coby piept steevast de wc in, en ze komt er pas na een half uur uit, als ik tenminste blij roepen dat ze moet opschieten. Ze wil per se afwassen, maar ze kan het niet. In de glazen laat ze de aangekoekte melk zitten, en de restjes suiker in de kopjes wast ze ook niet weg. Als ik er iets van zeg, gooit ze de afwasborstel neer en loopt gillend weg. Ik ben het zat om elke keer die strijd aan te gaan. Coby gedraagt zich steeds erger. En ze kan haar afwasbeurt niet ruilen met een huisgenoot, want op de dagen dat ik niet werk, moet zij vroeg naar club. Alleen al vanwege die voortdurende ruzies met Coby wil ik een afwasmachine." Sommige collega's van Coby vinden

het juist gezellig om met de bewoners af te wassen. Zo blijven die actief betrokken bij het huishouden. Een afwasmachine is eigenlijk ook niet erg praktisch: de vrij grote woongroep produceert zoveel afwas dat de machine drie keer op een avond zou moeten draaien. Dat geeft de doorslag tot het besluit om géén afwasmachine aan te schaffen. Maar daarmee wordt het probleem van Heleen niet opgelost. Ze krijgt wel van alle kanten adviezen.

Ze heeft het meest oren naar de collega die onlangs een training heeft gevolgd over het toepassen van humor. De collega vertelt haar dat een grapje of een speelse aanpak snel effect kan hebben vanwege de totaal andere, positieve verbale en non-verbale benadering. Heleen is geïntrigeerd, maar verwacht dat de methode voor haar niet werkt. Ze is bang dat ze het vermogen heeft verloren om spontaan te doen tegen Coby.

Toch probeert ze het. Als ze de volgende avond weer een laag aangekoekte suiker in een kopje ziet, besluit ze om nu eens niet te mopperen, maar het over de vrolijke boeg te gooien. Ze duwt haar neus in het

kopje, en snuffelt luid. Coby lacht verbaasd om het onverwacht gekke gedrag van Heleen. "Is het weer niet goed?" vraagt ze goedmoedig. "Nou, moet je luisteren..." Heleen wenkt Coby om iets in haar oor te fluisteren. Ze houdt haar hand geheimzinnig voor haar mond, terwijl Coby zich naar haar toe buigt: "Ik heb suiker gevonden." "Nou en?" speelt Coby mee. "Nou wordt mijn theedoek vuil," antwoordt Heleen nog steeds op fluistertoon. "En jij gaat gillen als ik dat kopje teruggooi in de afwasteil. Daar heb ik geen zin in, want dan moet ik weer achter je aan. Of nog erger ... Dan moet ik de hele afwas in mijn eentje doen. Wat nu?" "Gooi maar terug, ik doe net alsof ik het niet zie," fluistert Coby even spannend terug.

Heleen legt het kopje terug in de teil. Coby vist het eruit, en kijkt er aandachtig in. "Als je het zo graag wilt," zegt ze, "dan zal ik het ook goed doen, ook!" Ze begint overdreven en langdurig het kopje uit te schrobben. Nu moet Heleen lachen. Ze buigt zich weer plagend naar de afwasser toe. "Als je niet stopt, pak ik de borstel af en spetter ik je nat."

Dat had ze beter niet kunnen zeggen. Coby houdt de afwasborstel vastberaden omhoog en kijkt Heleen uitdagend aan. Binnen een mum van tijd is in de keuken een vrolijk waterballet aan de gang en lachen ze om het onverwachte plezier.

• Mieke Janssens

TEKENING J. EMVEE